Գերպ. Աբրահայրը օրհնութեան աղօթքը կը կարդայ

18 Նոյեմբեր 1973 թուականը եղաւ պատմական օր Վարժարանի նոր շէնքին։

Աչնանային հաճելի արեգակը իր ճառագայթները կը սփռէր Փոմփատուրեան գեղաձիծաղ անտառին վրայ, մինչ հոծ բազմութիւն մը անծայր հեռաւորութեամբ՝ կը յառաջէր դէպի պատմական դղեակէն ներս։ Գոհունակութիւն եւ ժպիտ էր ամէնուն դիմագիծին վրայ. նորակառոյց շէնքը կարծէք վստահութիւն մը կը ներշնչէր անոնց հոգիներուն մէջ՝ խորհրդածել տալով. Թէեւ հիներ կ'երթան, բայց կու գան նորեր՝ հասակ առած եւ զարգացած եւրոպական միջավայրին մէջ, ոչ միայն լրացնելու, այլ եւ ապահովելու եւ յաւերժացնելու հայ կեանքը իր ուրոյն նկարագրով օտար ափերուն մէջ։ Խօսակցութիւններ կը դառնան ներկայ հայ կեանքի, ապագայ հայ կեանքի շուրջ, օրինակ առնելով անցեալի փառապանծ կեանքը, որուն ձգտիլ ամէն անհատի, ամէն անոր՝ որուն կուրծքին տակ հայ սիրտ մը կը բաբախէ, նուիրական պարտականութիւն է։

Ժամը 15·45 էր ճիշտ, երբ բարձրաստիճան հիւրեր խմբուեցան Վարժարանի դահլիճին մէջ՝ փոխանակելով կրթական ու դաստիարակչական գաղափարներ մինչեւ որ սահմանուած պահը ժամանէր։

Հանդիսութիւններու կը նախագահէր Միաբանութեան Ընդհ. Աբրահայր՝ Գերպ. Հ. Պօղոս Վրդ. Անանեան, բացման արարողութեան՝ Պր. Ժան Սիրինելլի, Ուսմանց Վերատեսուչ Վերսայլի Ակադեմիային, անոնք չուրջ կը նկատուէին եկեղեցական եւ քաղաքական անձնաւորութիւններ այսպէս. Սրբզ. Արքպս. Սերոբէ Մանուկեան, Կաթողիկոսական Պատուիրակ Արեւմտ. Եւրոպայի, Գերյ. Հ. Նիկողոս Ծ. Վրդ. Քէհեայեան, Առաքելական Առաջնորդ Հայ Կաթողիկէից, Գիւտ Եպս. Նաքքաշեան, Իտալական հիւպատոս-նախարարը, Հրմտ. Զատիկ Խանզատեան, նախկին քաղաքական Տեսուչ Վարժարանին, Փրոֆ. Ֆէյտի Ֆրեսերիկ, ներկայ քաղաքական Տեսուչ Վարժարանին, Սեւրի քաղաքապետարանէն՝ Պր. Ժաքոյ, Ալֆորվիլի երեսփոխան-քաղաքապետ Պր. Ժ. Ֆրանչեսկի, Վարժարանի տեսչական կազմը՝ Հ. Խորէն Վ. Տիլիզեան՝ Տեսուչ, Հ. Վարդան Քէչիչեան, Հ. Յարութիւն Պզտիկեան, Հ. Կոմիտաս Վ. Ունճեան՝ Տեսուչ Մխիթարեան տպարանի, Ժողովրդապետութեան Հովիւներ, ճարտարապետ Պր. Երուանդ Մանուկեան, ազգային մամուլի ներկայացուցիչներ, Դպրոցասէրի եւ Անարատ Յղութեան Քոյրերու աշակերտութիւն, Մուրատ-Ռափայէլեան Նախկին Աշակերտաց Միութիւնը, զանազան Միութիւններ եւ ազգային կամ տեղական ստուար բազմութիւն մը Ֆրանսայէն, Պելճիքայէն, Պուլկարիայէն, Միլանոյէն, եւն.։

Ժամը 16ին՝ հիւրերու ամբողջական կազմը դահլիճէն ուղղուեցաւ դէպի նոր շէնքին մուտքը եւ ամէնքը բռնեցին իրենց վերապահուած տեղերը։

Վարժարանի աշակերտութիւնը, ազգային եւ տեղական եռագոյն դրօշակներու միջեւ կանգնած, բացաւ հանդէսը «Մարսէյէզ»ով եւ